

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 155/2463

กรมอัยการ โจทก์ นายหวน จำเลย

ย่อ / หลักกฎหมาย

มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้กรรมการตรวจฎีกาจำเลย อุทธรณ์คำพิพากษา ศาลอุทธรณ์ กรุงเทพฯ

คำพิพากษา

คดีนี้โจทก์ฟ้องหาว่าเมื่อวันที่ ๘ กันยายน พ.ศ.๒๔๖๑ เวลากลางวัน จำเลยเป็นนายท้ายเรือยนต์ชื่อหนองแคแล้งถือท้ายเรือยนต์ชื่อหนองแคไปโดนเรือยนต์ชื่อบางหลวงของบริษัทบางหลวงจำกัดสินใช้เสียหายไปเป็นราคาเงิน ๒๐๐ บาทเหตุเกิดที่หน้าโรงสีกลไฟญี่ห้อย่องสง อำเภอบางกอกใหญ่ จังหวัดธนบุรี ขอให้ลงโทษจำเลยตามกฎหมายลักษณะอาญามาตรา ๓๒๔ แลพระราชบัญญัติเดินเรือบนน้ำสยามมาตรา ๓๐๑ กับขอให้ใช้ค่าเสียหายแก่เจ้าทรัพย์ด้วย ถ้าไม่มีใช้ขอให้จำแทน ฯ

จำเลยให้การปฏิเสธ ต่อสู้ว่าเวลานั้นจำเลยถือท้ายเรือยนต์ชื่อหนองแคมาจากกระตุน้ำภาษีเจริญ พอใกล้จะถึงที่เกิดเหตุเห็นเรือยนต์ชื่อบางหลวงขวางลำคลองอยู่ จำเลยจะถอยหลังแลเหลียวก็ไมทันเรือลำที่จำเลยถือท้ายมาถึงได้ชนเอาเรือยนต์ชื่อบางหลวงที่กลางลำ โดยจำเลยไม่ได้แล้ง ฯ ศาลพระราชอาญาพิจารณาแล้วเห็นว่า พยานโจทก์จำเลยต่างสมด้วยกันต้องฟังว่า เหตุที่เรือโดนกันนี้ได้เกิดขึ้นโดยอุบัติเหตุซึ่งฝ่ายจำเลยไม่สามารถที่จะหลีกเลี่ยงได้ จึงพิพากษาให้ยกฟ้องโจทก์ปล่อยตัวจำเลยไป ฯ โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์กรุงเทพฯ เห็นว่า โจทก์มีพยานคือ นายผันนายท้ายเรือกับนายลับ นายพุด แลนายอึ้งผู้โดยสารเรือยนต์ชื่อบางหลวงเบิกความต้องกันว่า เมื่อวันเวลาจะเกิดเหตุเรือยนต์ชื่อบางหลวงแล่นมาถึงโรงสีย่องสงแวะเรือส่งนายอึ้งขึ้นที่โรงสีย่องสง แต่พอเรือยนต์ชื่อบางหลวงส่งคนขึ้นแล้วตั้งลำเดินตรงไป เห็นเรือชื่อหนองแคกำลังแล่นจะสวนทางมาทันใดนั้นพยานเห็นจำเลยถือท้ายหันหัวเรือชื่อหนองแคตรงเข้าชนเรือยนต์ชื่อบางหลวงถูกที่กลางลำข้างซ้ายจนหัวเรือยนต์ชื่อหนองแคขึ้นไปเกยเสยอยู่บนเรือบางหลวงจนม้าแลเก้าอี้ที่คนนั่งโดยสารมานั้นล้มแตกหักผู้คนในเรือยนต์ชื่อบางหลวงตื่นตกใจล้มหยาบล้มคว่ำหัวเข่าถลอกบ้างก็มีแล้วจำเลยจึงได้สั่งให้เดินเรือถอยหลังเรือหนองแค ฯ จึงหลุดจากกันได้ ทั้งจำเลยผู้นี้เคยถือท้ายเรือโดนเรือบริษัทบางหลวงมาหลายครั้งแล้ว ส่วนเรือยนต์ชื่อบางหลวงแตกหักเสียหายปรากฏอยู่ในค่านายร้อยตำรวจโททนอมพยานผู้ที่ได้ไปตรวจได้จดไว้ชัดเจนแล้ว ทั้งคลองนั้นก็กว้างใหญ่ถ้าจำเลยแล่นไปทางขวามือของคนตามธรรมดาแล้วคงจะไม่เกิดโดนกันได้ ในเรื่องนี้ได้ความว่าจำเลยเจตนาแล้งโดนจนเรือยนต์ชื่อบางหลวงแตกหักเสียหายดังนี้จึงพิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตามกฎหมายลักษณะอาญามาตรา ๓๒๔ ให้จำคุกจำเลยมีกำหนด ๑ ปี แลให้จำเลยใช้ค่าเสียหาย ๑๙๒ บาทด้วย ถ้าไม่มีเงินใช้ให้จำเ็โทษวันละ ๑ บาทตามมาตรา ๑๘ ฯ จำเลยทูลเกล้าฯ ถวายฎีกา ฯ กรรมการศาลฎีกาได้ประชุมปรึกษาเห็นว่า คดีนี้มีข้อที่จะต้องพิจารณาว่าเรือเกิดโดนกันเพราะเหตุใด ข้อนี้ได้ความตามคำพยานฝ่ายโจทก์หลายปากเบิกความประกอบกันมันคงว่าเมื่อเรือยนต์ชื่อบางหลวงแวะส่งคนขึ้นที่หน้าโรงสีย่องสง แล้วเดินตรงลำไปทางฝั่งขวามือของเรือนั้นได้สักวาหนึ่ง ในขณะนั้นเรือยนต์ชื่อหนองแคที่จำเลยถือท้ายแล่นล่องสวนมาพอใกล้กันจำเลยก็หักหางเสือเรือลำที่ถือท้ายนั้นหัวเรือลำนนั้นพุ่งตรงเข้ามาชนเรือยนต์ชื่อบางหลวงถูกที่แคมข้างซ้าย

ตอนกลางลำแตกหัก แลหัวเรื่อนต์ชื้อหนองแคขึ้นไปเกยเสยอยู่ที่รอยแตกนั้น จนจำเลยสั่งให้เติร์
เครื่องถอยหลังแล้วเรือจึงหลุดออกไปได้ ฝ่ายพยานจำเลยนั้นถ้อยคำที่เบิกความนั้นแตกต่างกันไม่
มีน้ำหนักที่จะฟังว่า เรือเกิดโดนกันเพราะเรื่อนต์ชื้อบางหลวงแล่นขวางคลองดังข้อต่อสู้ของ
จำเลยนั้นได้ เมื่อปรากฏว่าเรือเกิดโดนกันขึ้นเพราะความแกล้งแล้ว จำเลยก็ต้องมีโทษฐานทำให้
เรื่อนต์ชื้อบางหลวงแตกหักเสียหาย ที่ศาลอุทธรณ์วางบทกำหนดโทษจำเลยมานั้นสมควรแล้ว
ฎีกาจำเลยไม่มีเหตุที่จะรอดพ้นจากความผิดได้ให้ยกเสีย ให้บังคับคดีไปตามคำตัดสินศาลอุทธรณ์
ฯ วันที่ ๒ กรกฎาคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๓

องค์คณะ

พระยาพิพากษาสัตยาธิปัตย์ · พระยานเรนดิบัญชากิจ · พระยาศรีสังกร

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/155/2463>